

عنوان مقاله:

چاره گری پیران فرزانه در بخش اسطوره ای شاهنامه

محل انتشار:

دوفصلنامه ادبیات پهلوانی، دوره 6، شماره 6 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

علی نوری - دانشگاه لرستان

مرتضی کرمانشاهی

خلاصه مقاله:

شاهنامه فردوسی زندگی‌نامه، شرح سرگذشت و فراز و نشیب حیات و برآمدن و بالیدن قوم ایرانی است و وجوه و ابعاد مهم و ارزنده فراوانی دارد. یکی از این ابعاد مهم، چند و چون تدبیر و چاره‌اندیشی شاهان، پهلوانان و دانایان ایرانی و حتی غیر ایرانی در برخورد با مشکلات، تنگناها، بحران‌ها و امور مهم و سرنوشت‌ساز است. از این میان نقش پیران و بزرگان ایرانی و تورانی در چاره‌اندیشی‌ها، انکارناپذیر، بلکه اساسی و تعیین‌کننده است. در این مقاله، وجوه و ابعاد این چاره‌گری‌ها را در میان پیران و دانایان اعم از پهلوانان و وزیران بررسی و مقایسه کرده و به نقش زیست‌بوم و ملیت این افراد در کم و کیف این چاره‌گری‌ها پرداخته‌ایم. نتیجه اینکه مهمترین جلوه‌های چاره‌گری در شاهنامه، در میدان جنگ، تعیین سرنوشت شاهان و حفظ سرزمین و تدبیر فرزندان و وابستگان بازتاب یافته است و در این موارد، پیران ویسه، زال و گودرز هریک در شرایط و جایگاه‌های مختلف و کم و بیش متفاوت، برای حل مشکلات شاهان، پهلوانان و مردم کشور خود چاره‌گری‌هایی کرده‌اند. چاره‌اندیشی‌های زال بیشتر به حل مشکلات خاندان خود، بویژه رستم و گاه نیز تعیین سرنوشت شاه معطوف است؛ پیران ویسه در برقراری و دوام صلح بین ایران و توران و نیز بازداشتن افراسیاب از تصمیم‌ها و اقدامات نابخردانه، چاره‌اندیشی کرده و گودرز بیشتر در میدان جنگ چاره‌گری نموده است.

کلمات کلیدی:

Piran of Veise, Zal, Goodarz, Shahname, remedy, پیران ویسه، زال، گودرز، چاره‌گری، شاهنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1154081>

